

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

21 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte
judecători

URSACHE Petru
TOMA Nadejda
ȚURCAN Anatolie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpat, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 12 septembrie 2017 și a sentinței Judecătorei Cimișlia, sediul central, din 16 martie 2017, în cauza penală privindu-l pe

CEBANU Gheorghe XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 09.12.2016 – 16.03.2017;

Instanța de apel: 14.04.2017 – 12.09.2017;

Instanța de recurs: 21.12.2017 – 21.02.2018.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Cimișlia, sediul central, din 16 martie 2017, Cebanu Gh. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (5) Cod penal la 7 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Cotruță A. a fost admisă parțial, cu dispunerea încasării de la Cebanu Gh. a sumei de 5633 lei pentru recuperarea prejudiciului material și 5000 lei pentru recuperarea prejudiciului moral.

Acțiunea civilă înaintată de Cotruță Andrei a fost admisă parțial, cu dispunerea încasării de la Cebanu Gh. a sumei de 35266,08 lei în contul recuperării prejudiciului material și 5000 lei în contul recuperării prejudiciului moral.

De asemenea, s-a dispus încasarea de la Cebanu Gh. în folosul statului a sumei de 23 lei, pentru cheltuielile judiciare suportate.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *în fapt*, a constatat că Cebanu Gh., la 10 octombrie 2016, între orele 07.40 min. și 09.50 min., având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane și conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale ilicite, intenționat, prin deteriorarea geamului de la domiciliul cet. Cotruță A. amplasat în s. Ecaterinovca, r-nul Cimișlia, a pătruns de unul singur în domiciliul acesteia, unde dintr-o odaie a casei de locuit, de sub o saltea a dormitorului, a sustras bani în sumă de 10.600 Euro,

care conform cursului valutar al BNM, la momentul intrării în stăpânire asupra acestui bun constituiau 233.637,78 lei, care aparțineau cet. Cotruță Andrei, feciorul lui Cotruță A. și 10.000 lei, care aparțineau lui Cotruță A., pe care inculpatul i-a însuși și a fugit într-o direcție necunoscută.

Prin acțiunile sale intenționate și ilegale Cebanu Gh., a cauzat părților vătămate Cotruță Andrei și Cotruță A. un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 243.637,78 lei, care se estimează la 48,2 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Potrivit Hotărârii Guvernului nr. 879 din 23.12.2015 cuantumul salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2016, a fost aprobat în mărime de 5050 lei, pentru utilizare în modul stabilit de legislație.

Astfel, potrivit prevederilor art. 126 alin. (1¹) Cod penal, se consideră proporții deosebit de mari, valoarea bunurilor sustrate, dobândite, primite, fabricate, distruse, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, trecute peste frontiera vamală, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau un grup de persoane, care depășește 40 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept*, faptele inculpatului Cebanu Gh. întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod penal, furtul adică *sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în încăpere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile și în proporții deosebit de mari*.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare în termenul și modul prevăzut de art. 401 și 402 Cod de procedură penală, a fost atacată cu apeluri de către inculpatul Cebanu Gh. și avocatul acestuia, Curteș Al.

3.1. Inculpatul a solicitat să fie verificate minuțios încă o dată actele dosarului penal în privința sa, cu corectarea tuturor erorilor admise de prima instanță și să-i fie redozată pedeapsa. La fel, apelantul a menționat că el este unicul întreținător al familiei - a soției și a fiului de doi anișori, fiind în așteptarea încă unui copil. Inculpatul a solicitat să se ia în considerare toate circumstanțele cauzei, cu aprecierea corectă a declarațiilor date de martori, pentru că în opinia sa, partea acuzării nu a prezentat careva dovezi certe precum că anume el a comis infracțiunea de furt.

3.2. Avocatul Curteș Al. a solicitat casarea sentinței și rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare în privința inculpatului.

Partea apărării a menționat că consideră pedeapsa stabilită inculpatului prin sentință prea aspră, care urmează a fi modificată reieșind din următoarele considerente: Cebanu Gh. fiind audiat în cadrul cercetărilor judecătorești vina sa în comiterea infracțiunii de furt nu a recunoscut-o și a comunicat instanței că nu a sustras careva mijloace bănești de la Cotruță A., în general nu a cunoscut despre faptul furtului. Mijloacele bănești care au fost depistate la el în momentul reținerii îi aparțin lui, deoarece a lucrat în Federația Rusă mai mulți ani.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 12 septembrie 2017, apelurile declarate au fost respinse, ca nefondate, cu menținerea sentinței atacate fără careva modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, alegațiile părților apelante sunt nefondate, întrucât vinovăția inculpatului Cebanu Gh. a fost dovedită cu certitudine prin probele acumulate la urmărirea penală, care au fost cercetate în instanța de judecată și anume: declarațiile părților vătămate Cotruță A. și Cotruță Andrei, la fel declarațiile martorului Cebanu G., mama inculpatului, care a declarat că din or. Moscova inculpatul a venit fără bani, a împrumutat 100 euro ca să-și perfecteze documentele și după aceea a plecat la muncă în or. Cimișlia. La fel, vinovăția lui se mai dovedește și prin: plângerea depusă de către Cotruță A., procesul-verbal de cercetare la fața locului din 10.10.2016, certificatul cursului valutar BNM RM din 10.10.2016, ordonanța și procesul-verbal de ridicare de la Cebanu Gh. a unei genți bărbățești în care se aflau 9000 euro, 4367 lei, un telefon mobil, un încărcător, o pereche de căști ș.a. bunuri, procesul-verbal de examinare a obiectelor ridicate.

În cadrul examinării cauzei în instanța de apel s-a stabilit lipsa temeiurilor de a pune la îndoială legalitatea sentinței de condamnare, deoarece instanța de fond corect a apreciat probele administrate din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității acestora, probe care pot fi apreciate prin coroborare și care în ansamblu dovedesc vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod penal.

Instanța de apel a subliniat și faptul că în familia inculpatului s-a cunoscut despre aceea că părțile vătămate intenționează să procure un apartament și că dispun de mijloace financiare în proporții deosebit de mari, în timpul lipsei acestora de la domiciliu, inculpatul a pătruns în casa părților vătămate și a sustras sumele de bani indicate. Mai mult, din procesul-verbal de audiere a părții vătămate Cotruță A. din 27.01.2017 reiese că ea nu a văzut pe nimeni când a ieșit din casă în jurul acesteia, dar Cebanu A. i-a comunicat că fratele ei pândește pe cineva după colț. Nu trezește dubii rezonabile că inculpatul a comis infracțiunea descrisă și reieșind din faptul, că la el au fost depistate mijloace financiare în valuta pe care o dețineau părțile vătămate – euro și lei.

În astfel de circumstanțe, instanța a conchis că vina inculpatului în sustragerea mijloacelor bănești este demonstrată, iar declarațiile inculpatului despre nevinovăția sa sunt o încercare de a se eschiva de la răspunderea penală, mai mult că în ultimul cuvânt al inculpatului acesta a declarat deja că recunoaște vina și regretă cele comise, solicitând o pedeapsă mai blândă.

Referitor la cuantumul pedepsei stabilite inculpatului, instanța de apel a statuat că aceasta este legală și proporțională faptei săvârșite, iar instanța de fond corect a stabilit pedeapsa în limitele sancțiunii normei penale, întrucât sancțiunea art. 186 alin. (5) Cod penal prevede pedeapsa cu închisoare de la 7 până la 12 ani.

La stabilirea pedepsei prima instanță a ținut cont de faptul că inculpatul anterior nu a fost atras la răspunderea penală, se caracterizează pozitiv la locul de trai, astfel pedeapsa minimă de 7 ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, va fi proporțională faptei comise de acesta. Totodată, la caz, nu sunt aplicabile prevederile art.79 sau art. 90 Cod penal, pentru că în cadrul examinării cauzei nu s-au constatat circumstanțe, împrejurări, particularități, situații sau stări de lucruri, care constituie excepție de la starea obișnuită a lor ori a personalității inculpatului, pentru a duce la redozarea pedepsei.

Mai mult ca atât, nici în instanța de apel nu au fost prezentate careva probe în vederea stabilirii unor circumstanțe atenuante sau excepționale.

În consecință, instanța de apel a considerat că pedeapsa stabilită lui Cebanu Gh. în baza art. 186 alin.(5) Cod penal, corespunde prevederilor art.7, 61, 75 Cod penal, fiind motivată, individualizată și aplicată în limitele prevăzute de lege, iar hotărîrea atacată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția.

Pe de altă parte, s-a menționat că instanța de fond corect a soluționat și acțiunea civilă, obligându-l pe inculpat să recupereze prejudiciul material și moral cauzat părților vătămate, deoarece fiind pronunțată o sentință de condamnare, în corespundere cu prevederile art.387 alin.(1) Cod de procedură penală, odată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sînt dovedite temeiurile și mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge.

În același sens, reieșind din prevederile art. 1398 Cod civil, în coroborare cu art.219 Cod de procedură penală, instanța de judecată dispune ca persoana vinovată să achite prejudiciul material și moral cauzat părții vătămate prin infracțiunea comisă. La caz, corect s-a reținut că părțile vătămate au înaintat acțiune civilă cu privire la recuperarea prejudiciului material în sumă de 35266,08 lei și respectiv 5633 lei și recuperarea prejudiciului moral în sumă de cîte 50.000 lei pentru fiecare, acțiune care a fost admisă parțial.

6. Nefiind de acord cu sentința și decizia instanței de apel inculpatul declară recurs ordinar și solicită casarea acestora, cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blîndă, neprivativă de libertate.

În esență, în cererea depusă inculpatul menționează aceleași argumente ca și în cererea de apel, notînd că nu are antecedente penale, vina o recunoaște și se obligă să restituie banii sustrași de la părțile vătămate, are la întreținere copii minori, respectiv pedeapsa de 7 ani închisoare este prea aspră.

7. În corespundere cu prevederile art.431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului depus de inculpat menționînd că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, din motiv că este vădit neîntemeiat, întrucît pedeapsa stabilită inculpatului este legală și în limitele sancțiunii normei de incriminare.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, pentru următoarele considerente.

Pornind de la dispoziția art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, se reține că instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și motivate corespunzător de titularul cererii de recurs.

În speță, se constată că recurentul nu invocă expres nici unul din temeiurile de casare prevăzute în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, totuși reieșind din argumentele formulate de inculpat, Colegiul constată că criticele acestuia sunt subsecvente erorii de drept cuprinse în pct. 10) al normei menționate, care prevede că, hotărîrea instanței de apel poate fi

supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În același timp, se notează că, recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor reținute în sarcina inculpatului, respectiv în această parte Colegiul penal nu se va expune.

Prin urmare, verificând actele cauzei, raportat la alegerile inculpatului, Colegiul penal conchide asupra netemeinicii acestora, având la bază următoarele raționamente.

Într-un prim aspect, instanța de recurs ține să consemneze că găsește vădit nefondate criticele inculpatului în partea ce ține de individualizarea greșită a pedepsei penale aplicate în privința sa, această concluzie fiind rezultată din însăși scopul pedepsei penale stipulat în art. 61 Cod penal de legislator, potrivit căruia pedeapsa este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare aplicată în privința condamnaților, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea infractorilor, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestora, cât și a altor persoane. Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului.

Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului incriminat prin rechizitoriu inculpatului, la caz, fiind incident art. 186 alin. (5) Cod penal, în baza căruia a fost condamnat Cebanu Gh. la 7 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit sancțiunii prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod penal, limita pedepsei cu închisoarea pasibilă aplicării se cuprinde între 7 și 12 ani. Colegiul penal menționează că pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune inculpatului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite.

În cauza deferită judecării, se apreciază că corect prin sentință lui Cebanu Gh. i-a fost aplicată pedeapsa în baza art. 186 alin. (5) Cod penal de 7 ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis. Trasarea acestei concluzii, în opinia Colegiului penal, a avut la bază niște argumente temeinice și relevante, care cad sub incidența nemijlocită a circumstanțelor de fapt a cauzei și se mențin în vigoare pînă în prezent.

Deci, aplicarea pedepsei orientate spre minimum prevăzut de lege, este deja o favoare acordată inculpatului, care și-a recunoscut vina abia la judecarea cauzei în ordine de apel, este la prima abatere penală, se caracterizează pozitiv și, după cum menționează, are la întreținere copii minori.

De asemenea, justificat au conchis instanțele de fond că, în privința inculpatului nu pot fi aplicate prevederile art. 79 sau art. 90 Cod penal, întrucît în speța dată nu au fost constatate careva circumstanțe excepționale, de natură să-i atenueze pedeapsa sub limita minimă prevăzută de lege, iar instituția suspendării condiționate a executării pedepsei în general nu este pasibilă aplicării nefiind întrunite în acest sens condițiile exhaustiv prevăzute de lege.

Nu în ultimul rînd, Colegiul penal consideră important de a mai specifica că, argumentele invocate de inculpat în cererea de recurs sunt repetitive și au constituit obiect de

examinare la etapa precedentă a judecării cauzei, ceea ce presupune că reluarea acestora nu se mai impune.

Pe cale de consecință, Colegiul penal menționează că, la caz, nu se constată vreun temei pentru redozarea pedepsei în privința inculpatului, iar sancțiunea închisorii, astfel cum a fost stabilită de către prima instanță și menținută de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și de prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Avînd în vedere considerentele menționate în partea descriptivă a prezentei decizii și raportînd situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.414-419 Cod de procedură penală, iar argumentele din recursul ordinar declarat de inculpat, sunt vădit neîntemeiate.

9. În temeiul art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Cebanu Gheorghe XXXXX, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 12 septembrie 2017, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 21 februarie 2018.

Președinte

URSACHE Petru

Judecător

TOMA Nadejda

Judecător

ȚURCAN Anatolie